

det mig, at naar man vil handle retsindigt overfor Befolkningen, maa man tage imod Forslaget for at opnaa det Fremskridt, man kan faa, og særlig maa man gøre det, naar Forholdene ikke ere gunstige til at opnaa den fuldstændige Reform. Det ærede Medlem henviste til, at der fra et af Højregruppens Medlemmer for et Par Aar siden paa den civile Retsplejes Omraade var fremsat nogle Forslag, som staa i et passende Allignement til det, der nu er fremsat. Dette er ikke urigtigt, men det er dog ikke nogen Grund til ikke at tage vel imod dette Forslag. Baade det ærede Medlem og vi andre betragtede det naturligvis som en stor Fejl, at Flertallet ikke gik med til at gennemføre de foreslaaede Reformer, indtil man kunde faa det hele. (*Borgbjerg*: Men Konsekvensen!) Ja, vent blot, nu kommer Konsekvensen. Naar man ikke gjorde det den Gang, var det formodentlig, fordi man havde den store Retsreform under Arbejde og derfor ikke fandt det praktisk samtidig at komme med nogle Smaating. Man ventede maaske at naa en Løsning af det store Reformspørgsmaal samme Aar, som disse Smaating bleve forelagte. Jeg maa gaa ud fra, at det var saadanne Tanker, som forhindrede disse smaa Tings Gennemførelse, ellers havde det været naturligt og rigtigt at tage disse Fremskridt, indtil man fik det hele.

Man har vel ogsaa, tænker jeg, fra Flertallets Side ræsonneret som saa: Det er ikke sikkert, at vi faa den store Retsreform gennemført de første Par Aar, men faa vi Poul Rasmusens Forslag gennemført, der klarer nogle af de allervanskeligste Punkter, kan det godt være, at det bliver et Middel til at skyde den store Reform endnu længere ud, og derfor ville vi ikke gaa ind paa disse Forslag nu. Saadan kan jeg tænke mig, at der er ræsonneret. Jeg finder det ikke rigtigt, men jeg kan forstaa det. Men det samme kan man ikke gøre gældende her. Det er givet, at der vil gaa i det mindste nogle Aar, før man kan faa den fuldstændige Reform af den militære Retspleje. Saa forelægges der et Forslag, som byder ubestridelige Fremskridt, og saa siger man: Dem bør vi heller ikke tage, det er kun en Lap, vi skulle vente, indtil vi kunne faa det hele. Men der er jo ingen Fare for, at Vedtagelsen af denne Reform vil skyde den samlede Revision af Retsreformen ud, thi det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds og de øvrige Medlemmer her i Salen ville sikkert gøre deres til, at

i samme Øjeblik den civile Retsplejereform er ført igennem, vil det blive sagt: Lad os saa faa fat paa det, som skal slutte sig dertil, den militære Retspleje. Jeg mener derfor, man ikke kan sige, at Forholdene ere lige paa dette Punkt.

Saa sagde det ærede Medlem, at der burde slet ikke være nogen militær Straffelov. Ja, efter den Agitation, der føres fra det ærede Medlems og hans Partis Side mod alt, hvad der smager af Militær, forstaar jeg, at de kunne tale saadan. Men det er meget lidt klogt af Hensyn til Befolkningen at gøre det, thi det ærede Medlem maa være klar over, at saa længe vi have en Krigsmagt, maa man have en militær Straffelov. Den kan naturligvis ikke være helt den samme som den civile, eftersom der en Del Forseelser, der i militær Henseende have et ganske andet Omfang og en ganske anden Betydning, end de ville kunne have for en civil Betragtning. Men naar man ved dette, hvorfor saa sige det andet, der kun kan forvirre Befolkningen.

Saa sagde det ærede Medlem, at det var nærmest Tortur, hvad man bød den menige, naar han skulde møde i en Krigsret, thi han maatte staa op 3—4 Timer, medens de andre sad ned, hvis Auditøren havde en lang Udvikling at fremkomme med. Det er ikke rigtigt, det er, som jeg sagde før, en rent parodisk Fremstilling, det ærede Medlem her fremkom med. Naar Auditøren har en længere Udvikling at gøre, bliver der sat Stole frem til Medlemmerne af Underklasserne bagved de respektive Overklasser, saa at de kunne sætte sig. Det gælder ved alle den Slags Sager. Det ærede Medlem maa undskylde, at jeg maaske er noget mere inde i de Forhold end han, og det er jo kedeligt nok, for der er vist ellers ikke noget mellem Himmel og Jord, som det ærede Medlem ikke tror, han har første Prioritets-Kendskab til. Paa dette Punkt ved jeg imidlertid ret god Besked.

Det ærede Medlem fremhævede dernæst, at vedkommende menige vilde blive dragne til Ansvar, hvis de ikke stemte som Auditøren. Det er ikke Tilfældet. Forholdet er, at hvis de ville afgive en fra Auditørens afvigende Kendelse, skulle de meddele Auditøren denne Kendelse, og saa gør Auditøren dem opmærksom paa de Grunde, som tale derimod. Derfor kunne de godt faa deres Kendelse ført til Bogs. Men hvis den strider direkte mod Lovens Bestemmelser, og Auditøren gør dem opmærksom derpaa, følger det af sig selv, at de maa tage Følgerne, naar de imod den givne